

REGISTER VAN BESCHERME STADS- EN DORPSGEZICHTEN
(art. 21 Monumentenwet)

TOELICHTING; bij de beschikking tot aanwijzing van een beschermd dorps gezicht in

't WOUTD

Gemeente: Schipluiden

Het beschermde dorpsgezicht omvat het op bijgevoegde kaart (Rijksdienst voor de Monumentenzorg nr. 211) door een stippellijn omgrensd gebied.

In het centrale deel van Delfland ligt, enige honderden meters ter zijde van de weg tussen Delft en De Lier, de oude bewoningskern van 't Woudt. De blokachtige verkaveling rond het dorpje, zoals die bijvoorbeeld nog wordt aangetroffen op de kaart van het Hoogheemraadschap van Delfland van 1712, doet een hoge ouderdom voor 't Woudt als bewoningsplaats veronderstellen.

De kleine nederzetting, bestaande uit enige boerderijen en kleine woonhuizen, wordt gedomineerd door een op de terpachtige verhoging gelegen Nederlands Hervormde kerk met toren.

Tevens echter nemen deze in 1958 gerestaureerde kerk (16de eeuw) en toren (14de eeuw), hierbij ondersteund door de rondom de kerk gelegen boomgroepen, een bijzondere plaats in in het landschap, dat in dit gedeelte van Delfland nog wordt gekenmerkt door een grote openheid.

De dorpsbebouwing ligt gegroepeerd langs de enige toegangsweg tot de kerk. Van deze bebouwing maken deel uit een goed bewaarde grote boerderij van 1665 en de voormalige school met meesterswoning uit 1772. Het geheel vormt een historische groepering van grote waarde. Deze waarde wordt niet alleen bepaald door de ligging van de voor het merendeel sobere, doch qua architectuur harmonische historische dorpsbebouwing ten opzichte van de kerk, doch ook door de situering van het dorpje in zijn omgeving.

De aanwijzing van 't Woudt tot beschermd dorpsgezicht in de zin van de Monumentenwet is derhalve niet beperkt tot het kerntje zelf, doch omvat mede het gebied tot de provinciale weg in de richting van de Lier.

Vooral gezien vanaf deze weg levert het dorpje een schilderachtig beeld op. Handhaving van dit beeld dient te worden nagestreefd. In het dorp zelf zullen eventuele wijzigingen van de bebouwing een uiterste zorg ten aanzien van het historische dorpsbeeld vereisen. Deze zorg betreft niet alleen de bebouwing qua type, dakvormen, gevelindelingen en materiaalgebruik, doch ook de wegen en de beplantingen.

De aanwijzing tot beschermd dorpsgezicht beoogt geen bevriezing, maar heeft ten doel de historische karakteristiek zo goed mogelijk vast te leggen in een stedenbouwkundig plan, dat de grondslag vormt voor een beleid, gericht op behoud van de waardevolle historische elementen, die het dorpsbeeld oplevert.

Behoort bij de beschikking van de Ministers van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van 24 juli 1970

Afdeling: O.K.N.

Nr. 155.605

Overeenkomstig het oorspronkelijke, de secretaris van de Monumentenraad,

